

השותפין

76/56	זמן
56:55	מ
58:45	נפגד
1:00:35	אין
1:06:22-1:09:45	ולא
1:39:00	ואי
1:46:45	זכר
1:54:02	זכר קידום
1:57:00	אין

מר יוקא. הוא הגדול ועל שם שגולד זינקומו של רב חסדא קרי ליה מר יוקא ומר קשישא הוא הלעג וקולד בקשישותו של רב חסדא (ושיון רש"י כחובות פס: ד"ה מר): **נדרדני** לטעמייהו רב חמא נהרדעי הוא כדאמרין בפרק קמא דסנהדרין (דף יז:)

תקצב דב נהרדעי
מקורות קמא דר חמא וטומיא היו מנהרדעי

תקצב דב א'

פסוקים דאין אדם דרך זה על מה שחשב דמחוקק האשים מי כאלו מכוון על זה - והמוכר, בזמן יפה מוכר

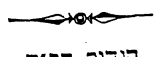
[אמוראי] דנהרדעי רב חמא, שמואל נמי נהרדעי הוא כדאמר שמואל (ברכות דף נח:): "נהרין לי שבילי דרקיב כשבילי דנהרדעי" **אין** להם דרך זה על זה. טעמא משום דפסיק שמואל בפרק המוכר את הבית (לקמן דף סד.) כר"ע דאמר מוכר בעין יפה מוכר ולפיכך אין להם דרך זה על זה שלא שייך לעלמו כלום כל אחד (ה) לחלק בחלק חבירו והוא לו כמוכר וקף על גב דאמרין המוכר בית ושירי חצר מוכר לו עס הדרך נמ"ד מוכר בעין יפה מוכר, לא דמי דהכל כולם מוכרין וכל אחד מוכר ולא שייך לעלמו כלום בחלק חבירו וה"ל כמכר חצר ושירי בית דלמ"ד ליהא לו דרך מבעל החצר: **ורא** כולמות זה על זה. פי' בקומת' אס נטל זה בית וסגר זה נטל עלייה, אין לקבוע סולם בחצירו של זה לעלות לעלייתו וקשה לר"י דהיינו יולא דרך זה על זה ונראה **למ"ד** כגון שלקח זה בית וזה עלייה וסגר, אין לו לסמוך הסולם בכולל של זה ולעלות בעלייתו: **ואי** בעית חימא הא וזה מבראי. **גלא** גרסתי הא וזה מגוואי דמגוואי אין שייך לחלק בין חית ליה דלה לית ליה, ובין חית ליה פותחת לית ליה, דבכל ענין הוא רעיון שאין יכול לבא אלא עד פתח החצר ואין לפרש הא דחית ליה דלת כו' לחצר קאי דהא במתני' בהדיא קתני 'כופין חותנו לבנות דלת לחצר' **למ"ד** ימבראי קלת קשה דלא הוי קשאר שיוני דנקט' דל דלא מעליה וזה דחית ליה דלת, והא דחית ליה פותחת והכל נקט' ההוא דמעלי: **רפי** שבת ממון הן גובין. כיון דאין **ר'ו** סכנת נפשות לא אזלין אלא בחר ממון והכי נמי אמר בהגוזל בתרא (ב"ק דף קטז:): שירא ההולכת במדבר ועמד עליה גיים מחשבין לפי ממון דליכא סכנת נפשות כיון דאין הגיים בא רק בשביל ממון, ואף על גב דאמר בפ' בן סורק, (סנהדרין דף עב.) דהבא במחלצה לידון על שם כופו ומפרש רבא טעמא בגמ' משום חזקה דאין אדם מעמיד עלמו על ממונו כו' ואפי' הכי אין מחשבין אלה לפי ממון כיון דהגיים ברובו אינו בא על הנפשות דאם לא יעמדו נגדם לא יזיק לגופם הילכך לא חשיב סכנת נפשות לפיכך אס' יעמדו עליהם לסטים ונאספשו עמהם גובין לפי ממון, אבל הי"ב (ז) דטעו במדבר אמר התם דמחשבין אף לפי הנפשות משום כיון דטעו איכא סכנת נפשות:

מסורת הש"ס

(א) [לקמן סה:]: (ב) [לעיל כ:]: (ג) [סנהדרין קיב:]: (ד) רש"ל מ"ז וז"ל תניא רשב"ג כו: (ה) [שבח משון וכן הוא בראש"ש]: (ו) [לקמן ת. בי"מ קת:]: (ז) [פסחים פו:]:

* י"ד סינה ח' ב"ל זיונו ט' בית מ"ז
תקצב דב ו' או בזית אימא
י' זקנים (בטלג) זקא פא ורא מבראי ורא מקואי

* רמ"א פסקת סדר ה' מדפסתי קול פדעו ט"ז זיוק אמור' למב פ' נבסק

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ורב אמר יש להן: (ז) שם הא מאכראי וכו' הא וזה מאכראי: (ג) שם דפותחת ידויה מואכראי רשב"ג אומר וכו' תניא רשב"ג אומר לא כל כליץ ופסקא כופין אותו לננות בית שער ודלת לחצר נמתק: (ד) שם אמר ליה ר"ל רבני: (ה) הוסי' ד"ה אין להם וכו' כל אחד בחלק חבירו כליץ וחיתם חלק נמתק: (ו) ד"ה לפי כו' דאין כה סכנת: (ז) בא"ד אכל היכא דתעו במדבר וכו' כיון דתעו איכא:

תקצב דב ז'
זכירה לזכר טבח ממון (ולא לזכר נפשות) מואיין פקריה מצב ט' סכנת נפשות

* י"ד י"ב דהק (ד גמ' אה) וזא טכרו תיר דהק לנפיש מחגיין אין לז נפשות

* [אין י"ב י"ב ד"ה א'] - "טעו פזק דמוכר סכנת נפשות"

רפי קירוב בתים הן גובין. פירש

ר"ת וטענין עלייה קרובים יותר מרחוקים, אכ"ן עשירים קרובים יותר מעשירים רחוקים אבל עשירים רחוקים נותנין יותר מעניים קרובים דלפי שבת ממון נמי הן גובין: **ארימא** ללדיקים כו'. דבהכי מוירי קרא דלעיל מיליה כתיב ולי מה יקרו רעין * אל מה עלמו ראשיהם וכו' ד"ה "אספסרם מחול ירבון".

* [אין מומן אפי' פא וזמירי בלדיקיי] (א) דפסוק י"א אספסרם...